

„Ja, det var Frøken Abildgaard. En Datter af Ministeren, der døde. Hun skal nok være lidt løs paa Traaden.“

„Naa, Vorherre være med ham!“ sagde hun, mens hun med lange Øjne fulgte den smækre, blonde Maler, indtil han sammen med Damen og dennes anden Led-sager — en lille korthalset Herre med høj Silkehat — var forsvunden ind gennem Bristol-Restaurantens Drejedor.

„Vil De saa komme hen og høre mig en Aften?“ spurgte Mads Vestrup, idet han sagde Farvel.

„Ja — ikke sandt, Frantsemand? Det kan vi vist nok sige Ja til. Jeg har godt Lyst til at høre, hvad den Herre kan ha' og fortælle. Adjø, Hr. Pastor! Ha' det rart!“

Hun vinkede til ham med Haanden, da han gik, og drev derpaa videre ved sin Vens Arm ind gennem Strøget.

V.

Den lille korthalsede Herre med høj Silkehat, der fulgte Jytte over Torvet, var hendes Fætter Jægermesteren, den nyvalgte Folketingsmand. De havde været henne og se en Wieneroperette med en taabelig Afklædnings-scene, som hver Aften i denne Tid foranledigede en Valfart til Teatret af det København, der ikke svigter, naar det gælder en virkelig Sensation, i dette Tilfælde en Skuespillerinde i Underbukser.

For ikke at bedrøve sin Fætter, der havde inviteret hende, og som selv havde klappet som en rasende, forsikrede Jytte, at hun havde moret sig.